

MÓDL SIĘ I PRACUJ

TYGODNIK PARAFII PW. ŚW. PIOTRA I PAWŁA W KRAKOWIE-TYŃCU - Nr 1 (230) 1 Stycznia 2017

Z MARYJĄ W NOWY ROK

300. LECIA KORONACJI OBRAZU JASNOGÓRSKIEGO

Czytania mszalne na Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

Pierwsze czytanie

Błogosławieństwo Boże

Pan mówił do Mojżesza tymi słowami: «Powiedz Aaronowi i jego synom: Tak oto macie błogosławić Izraelitom.

Powiecie im: „Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem”.

Tak będą wzywać imienia mojego nad izraelitami, a Ja im będę błogosławił». (Lb 6,22-27)

Psalm responsoryjny

Ref.: Bóg miłosierny niech nam błogosławi.

Niech Bóg się zmiłuje nad nami i nam błogosławi; * niech nam ukáže pogodne oblicze. / Aby na ziemi znano Jego drogę, * Jego zbawienie wśród wszystkich narodów.

Niech się narody cieszą i weselą, † bo rządysz ludami sprawiedliwie * i kierujesz narodami na ziemi. / Niech nam Bóg błogosławi, * i niech cześć Mu oddają wszystkie krańce ziemi.

Drugie czytanie

Bóg zesłał swego Syna, zrodzonego z Niewiasty

Bracia:

Gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z Niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, byśmy mogli otrzymać przybrane synostwo.

Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg zesłał do serc naszych ducha Syna swego, który woła: «Abba, ojczel!» A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej. (Ga 4,4-7)

Ewangelia

Nadano Mu imię Jezus

Pasterze pośpiesznie udali się do Betlejem i znaleźli Maryję, Józefa oraz leżące w żłobie Niemowlę. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli, co im zostało objawione o tym dziecieniu. A wszyscy, którzy to słyszeli, zdumieni się tym, co im pasterze opowiedzieli.

Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to zostało przedtem powiedziane.

Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać dziecko, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał Anioł, zanim się poczęło w łonie Matki. (Łk 2,16-21)

Rozważanie

Wchodzimy w Nowy Rok z Bożym błogosławieństwem. Udziela go nam Aaron, bo tak – z Bożego nakazu – polecił mu jego brat, Mojżesz. To błogosławieństwo płynie więc od Boga, ale jego przekazicielem jest człowiek. Pan Bóg dociera do człowieka przez człowieka. Do mnie dociera za pośrednictwem ludzi i do ludzi dociera przeze mnie. Gdy wchodzimy w nowy rok, gdy robimy różne plany i dobre postanowienia, zastanówmy się nad tą prawdą.

Mamy patrzeć na drugiego człowieka, jako na Bożego wysłannika. Jeżeli gdzieś w głębi duszy marzy nam się, by żyć w czasach, gdy Pan Bóg działał w sposób dostrzegalny, to bądźmy pewni, że mają one miejsce właśnie teraz. Teraz na ziemi działają *aniołowie*, teraz przemierzają ją *apostołowie*, teraz *Chrystus* jest pośród nas. To wszystko dzieje się na naszych oczach, tyle, że czasem my pozostajemy ślepi na znaki. Zauważ-

my więc, że *anioł*, to ten, który przynosi wiadomość (nowinę), *apostolem* jest ten, który został posłany, *chrystusem* (w tym miejscu mała litera nie jest przypadkowa, gdyż nie ma się ów termin odnosić do Pana Jezusa, ale ludzi) zaś określa się namaszczonego (to namaszczenie ma miejsce przede wszystkim w sakramencie chrztu i bierzmowania). Takie etymologiczne znaczenie mają owe określenia, a wiedząc o tym możemy zacząć widzieć wokół nas bardzo wielu, którzy są znakiem od Boga, nie mniej ważnym i skutecznym niż ci, którzy działali na ziemi dwa tysiące lat temu, *gdy nadeszła pełnia czasu*. Jeśli tylko zaczniemy dostrzegać wokół siebie Bożych wysłaników, to zrozumiemy, że nie jesteśmy pozostawieni na ziemi bez Jego pomocy, ale mamy skuteczne wsparcie w osiągnięciu celu, którym jest On sam.

A co z moimi planami? Tu jest problem. Oczywiście możemy twardo kroczyć szlakiem obranym przez nas samych, ale czy to naprawdę jest dobra droga, czy będę na niej szczęśliwy? Pan Bóg nie pozostawi mnie w tej wędrówce bez pomocy, ale czy o to chodzi, skoro codziennie modłę się słowami: „bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi”? Z własnego doświadczenia mogę stwierdzić, że nie ma nic gorszego, niż upieranie się przy własnym pomysle na życie, a poza tym jest to mało ekscytujące. Jak wspaniałą natomiast jest rzeczą dać się Panu zaskoczyć i zobaczyć *jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują* (1 Kor 2,9). Robiąc noworoczne plany warto tę sprawę przemyśleć.

Nie powinniśmy jednak zatrzymać się jedynie na wysiłku dostrzegania wokół siebie znaków Bożego działania. Pasterze otrzymawszy nowinę i błogo-

ślawieństwo, przyszedli się tym podzielić. Także każdy, kto otrzymuje Boży dar, powinien świadomie stać się wobec innych przekazicielem łaski. Bóg powołał każdego z nas do życia, a później – wykupiwszy od grzechu – przez usynowienie, uczynił swoim dziedzicami. Ta szczególna forma adopcji dokonuje się w sakramencie chrztu i zostaje umocniona poprzez bierzmowanie. Oba te sakramenty są nie tylko – parafrazując słowa św. Jana Pawła II – dane, ale i zadane. Właśnie dawanie świadectwa jest zadaniem wynikającym z przyjęcia sakramentów chrześcijańskiego wtajemniczenia. Do takiej postawy wzywa też Chrystus słowami *darmo otrzymaliście, darmo dawajcie* (Mt 10,8b).

Prawdopodobnie jednak współczesne czasy budzą w człowieku wątpliwości. Jak bowiem zaangażować się w misję anielską lub apostołską, skoro nie ma się odpowiedniego przygotowania, jak świadczyć bez właściwego wykształcenia? To rzeczywiście jest problemem, ale tylko do chwili, gdy człowiek uświadomi sobie, że jego zadaniem nie jest bycie tym, który działa – bo działającym jest Duch Święty, który, posługując się słowami Pana Jezusa, *wszystkiego was nauczył i przypomniał wam wszystko, co Ja wam powiedziałem* (J 14,26) – ale stawanie się narzędziem w ręku Boga. Do tego zaś nie trzeba wiedzy, ale mądrości, tę zaś zyskuje się nie dzięki lekturze wielu książek, lecz poprzez otwarcie się na łaskę.

Aby stać się „kanałem” Bożej łaski, trzeba zaś wypracowywania w sobie prawdziwej czystości. Zwykle stan taki kojarzymy z jakąś idealną bezgrzesznością uznając jednocześnie, że jest ona poza naszym zasięgiem. Tymczasem niezupełnie o to chodzi, ponieważ przez

czystość w tym kontekście należy raczej rozumieć brak przeszkód utrudniających kontakt z Panem Bogiem. Chodzi więc o usunięcie wszelkich wyobrażeń oraz własnych projekcji, które nakładamy na Jego prawdziwy obraz, a właściwie zrezygnowanie z tworzenia jakiegokolwiek obrazu, gdyż każde wyobrażenie w odniesieniu do Boga w mniejszym lub większym stopniu zakłamuje prawdę o Nim. Najwłaściwszym sposobem doświadczenia Boga jest otwartość na Jego działanie, bo właśnie przez to działanie, które ma miejsce również w naszych czasach, najpełniej możemy Go poznać, aby następnie pozwolić Mu działać poprzez nasze życie i świadectwo.

Wzorem otwartości na Bożą moc jest Maryja. Ona przede wszystkim jest *Niewiastą słuchającą*. Nie chodzi tu jednak o czynność czysto intelektualną, ale raczej napełnianie się Bożym słowem. Gdy pasterze *opowiedzieli, co im zostało objawione*, Ona nie tylko słuchała, ale przede wszystkim *zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu*. Chodzi właśnie o to *zachowywanie i rozważanie* (a dokładniej *zestawianie* ze sobą tych wszystkich ułamków Bożego działania, aby dostrzec w nich boski plan). Współczesny świat bowiem zalewa nas masami najprzeróżniejszych treści, które zwykle nie mają większej wartości, i które nauczyliśmy się skutecznie eliminować ze swojej świadomości. Niestety polega na tym, że razem z tą bezwartościową papką uciekają nam Boże treści. Potrzeba nam więc umiejętności mądrego wybierania rzeczy ważnych, a tego właśnie uczy nas swoim przykładem Maryja.

Spójrzmy na dzisiejszą Ewangelię. W betlejemskiej stajni rwetes. Pełni entuzjazmu pasterze wyprzedzają się nawzajem w opowiadaniu o nadzwyczajnych sprawach, których było im dane doświadczyć. A Maryja, choć znajduje się w samym centrum wydarzeń, jest jakby nieco na uboczu, zdystansowana. Ze spokojem, w skupieniu słucha tego wszystkiego, starając się niczego nie urobić, aby później dobrze wszystko rozważyć. Z jej postawy, w odróżnieniu od pasterzy, bije dostojny spokój, którym chce się podzielić. Ten spokój pragnie nam ofiarować, abyśmy trwając w nim umieli zobaczyć Boże sprawy wokół siebie. A ktoś, kto naprawdę napełnił się Bogiem, nie może nie nieść Go innym. To posłannictwo, do którego jesteśmy wezwani, nie jest zadaniem wykonywanym pod przymusem. Jeśli Pan Bóg napełnia nas swoją mocą, to dzielenie się Jego łaską staje się wielką potrzebą, gdyż tylko w ten sposób można „rozładować” nagromadzoną w sobie „energię”. Kiedy zaś my dzielimy się naszym prostym świadectwem, wtedy i Pan Bóg dokłada swoją moc i dokonuje cudów.

Pan Bóg za pośrednictwem Mojżesza zapewniał Izraelitów: *będą wzywać imienia mojego nad Izraelitami, a Ja im będę błogosławił*. On się nie zmienia, On wciąż chce działać posługując się nami, więc również dzisiaj pragnie wszystkim błogosławić, więc z odwagą wzywajmy Jego imienia nad naszymi braćmi w całym rozpoczętym właśnie roku! Nieśmy Jego błogosławieństwo do naszych braci!

o. Andrzej OSB

ADHORTACJA APOSTOLSKA PAPIEŻA FRANCISZKA

AMORIS LAETITIA

Namiętna miłość

142. Sobór Watykański II nauczał, że miłość małżeńska „obejmuje dobro całego człowieka i dlatego może obdarzać szczególną godnością możliwość ekspresji ciała i ducha, i uszlachetniać je jako elementy i szczególne znaki przyjaźni małżeńskie”¹³⁸. Musi istnieć jakiś powód tego, że miłość bez przyjemności i namiętności nie wystarcza, aby symbolizować jedność ludzkiego serca z Bogiem: „Wszyscy mistycy stwierdzali, że miłość nadprzyrodzona i miłość niebiańska odnajdują poszukiwaną symbolikę bardziej w miłości małżeńskiej, niż w przyjaźni, niż w uczuciach synowskich czy też w poświęceniu się w służbie. Powód tkwi właśnie w jej totalności”¹³⁹. Dlaczego więc nie powiedzieć o uczuciach i seksualności w małżeństwie?

Świat uczuć

143. Pragnienia, uczucia, emocje, to co klasycy nazywali „namiętnościami”, mają ważne miejsce w małżeństwie. Rodzą się one, gdy „inny” jest obecny i pojawia się w naszym życiu. Właściwością wszystkich istot żyjących jest dążenie do czegoś innego, a skłonność ta ma zawsze podstawowe znaki emocjonalne: przyjemność lub ból, radość lub smutek, czułość lub strach. Są to zasadnicze przesłanki aktywności psychologicznej. Człowiek to istota z tej ziemi, a wszystko, co czyni i czego poszukuje, pełne jest namiętności.

144. Jezus, jako prawdziwy człowiek przeżywał wydarzenia z pewną dozą uczuciowości. Dlatego ubolewał nad odrzuceniem Jerozolimy (por. Mt 23,37), co spowodowało, że zapłakał (por. Łk 19,41). Litował się również nad cierpieniem ludzi (por. Mk 6,34). Wzruszał się i był przejęty widząc płacz innych osób (por. J 11,33) i sam opłakiwał śmierć przyjaciela (por. J 11,35). Te przejawy Jego wrażliwości ukazywały, jak bardzo jego ludzkie serce było otwarte na innych.

145. Doświadczenie uczuć nie jest samo w sobie czymś moralnie dobrym, ani też złym¹⁴⁰. Gdy zaczyna się odczuwać pragnienie lub odrzucenie, to nie jest to grzeszne lub naganne. To, co jest dobre lub złe, to czyn pobudzony lub łączący się z namiętnościami, jaki ktoś spełnia. Jeśli jednak uczucia są umacniane, poszukiwane i z ich powodu podejmujemy złe działania, to zło polega na decyzji, aby je umacniać i na wynikających z nich złych czynach. W tym samym duchu odczuwanie do kogoś upodobania samo w sobie niekoniecznie jest dobre. Jeśli poprzez takie upodobanie sprawiam, że ta osoba stanie się moim niewolnikiem, to uczucie posłuży mojemu egoizmowi. Przekonanie, że jesteśmy dobrzy, tylko dlatego, że „doświadczamy uczuć”, to straszne oszustwo. Są ludzie, którzy czują się zdolni do wielkiej miłości, tylko dlatego, że mają silną potrzebę uczucia, a nie są w stanie walczyć o szczęście innych i żyją za-

¹³⁸ Konst. duszp. *Gaudium et spes* o Kościele w świecie współczesnym, 49.

¹³⁹ A. Sertillanges, *L'amour chrétien*, Paryż 1920, 174.

¹⁴⁰ Por. TOMASZ Z AKWINU, *Summa Theologiae* I-II, q. 24, a. 1.

mknięci w swoich pragnieniach. W tym przypadku uczucia odwracają uwagę od wielkich wartości i ukrywają egocentryzm, który uniemożliwia prowadzenie życia w zdrowej i szczęśliwej rodzinie.

146. Z drugiej strony, jeśli namiętność łączy się z wolnym czynem, to może ukazywać głębię tego wyboru. Miłość małżeńska prowadzi do zapewnienia, aby całe życie emocjonalne stawało się dobrem dla rodziny i służyło życiu wspólnemu. Rodzina osiąga dojrzałość, kiedy życie emocjonalne jej członków staje się wrażliwością, która nie dominuje ani nie przysłania wspaniałych możliwości i wartości, ale wspiera ich dobrowolność¹⁴¹, z niej wypływa, ubogaca ją, upiększa i czyni bardziej harmonijną dla dobra wszystkich.

Bóg kocha radość swoich dzieci

147. Wymaga to drogi pedagogicznej, procesu, który obejmuje wyrzeczenia. Jest to przekonanie Kościoła, które często było odrzucane, jak gdyby był on wrogiem ludzkiego szczęścia. Benedykt XVI podniósł tę kwestię bardzo wyraźnie: „Czy Kościół swymi przykazaniami i zakazami nie czyni gorzkim tego, co w życiu jest najpiękniejsze? Czy nie stawia znaków zakazu właśnie tam, gdzie radość zamierzona dla nas przez Stwórcę ofiarowuje nam szczęście, które pozwala nam zasmakować coś z Boskości?”¹⁴². Lecz odpowiedział, że choć nie brakowało w chrześcijaństwie przesady czy wypaczonych ascetyzmów, to oficjalne nauczanie Kościoła, wierne Pismu Świętemu nie odrzuciło erosu jako takiego, ale wypowiedziało wojnę jego niszczy-

cielskiemu wypaczeniu, bowiem fałszywe ubóstwienie erosu [...] pozbawia go jego godności, czyni go nieludzkim”¹⁴³.

148. Wychowanie uczuciowości i instynktu jest konieczne, a w tym celu czasami trzeba sobie stawiać ograniczenia. Przesada, brak kontroli, obsesja na tle jednego tylko rodzaju przyjemności, prowadzą w końcu do osłabienia i niszczą samą przyjemność¹⁴⁴, wyrządzając szkodę życiu rodziny. W gruncie rzeczy z namiętnościami można przebyć piękną drogę, co oznacza coraz większe ukierunkowanie ich na projekt daru z siebie i pełnej samorealizacji, który ubogaca relacje interpersonalne w obrębie rodziny. To nie oznacza rezygnacji z chwil intensywnej radości¹⁴⁵, ale podjęcie ich w splocie z innymi momentami wielkodusznego oddania, cierpliwej nadziei, nieuchronnego zmęczenia, wysiłku dążenia do ideału. Życie rodzinne jest tym wszystkim i zasługuje, by przeżywać je w pełni.

149. Niektóre nurty duchowości nalegają na wyeliminowanie pożądliwości, aby uwolnić się od cierpienia. My jednak wierzymy, że Bóg miłuje radość człowieka, udzielając mu „wszystkiego obficie, byśmy z tego korzystaliby” (por. 1 Tm 6,17). Pozwólmy, by wypływała radość w obliczu Jego czułości, kiedy nam proponuje: „Dziecko [...], troszcz się o siebie [...]. Nie pozbawiaj się dnia szczęśliwego” (Syr 14,11.14). Para małżeńska odpowiada również na wolę Bożą, wypełnia-

¹⁴³ *Tamże*, 4: AAS 98 (2006), 220.

¹⁴⁴ Por. TOMASZ Z AKWINU, *Summa Theologiae* I-II, q. 32, a. 7.

¹⁴⁵ Por. *Tamże*, II-II, q. 153, a. 2, ad 2: „*Abundantia delectationis quae est in actu venereo secundum rationem ordinato, non contrariatur medio virtutis*”.

¹⁴¹ Por. *tamże*, q. 59, a. 5.

¹⁴² Enc. *Deus caritas est* (25 grudnia 2005), 3: AAS 98 (2006), 219-220.

jąc następującą zachętę biblijną: „Gdy ci się dobrze wiedzie, ciesz się z tego” (Koh 7,14). Potrzeba, aby w wolności zaakceptować fakt, że przyjemność znajduje inne formy wyrażania się w różnych momentach życia, zgodnie z potrzebami wzajemnej miłości. W tym sensie można przyjąć propozycję niektórych

nauczycieli wschodnich, którzy nalegają na poszerzenie świadomości, aby nie być więźniami w doświadczeniu bardzo ograniczonym, które zamykałoby nam perspektywę. Takie poszerzenie świadomości nie jest zanegowaniem czy zniszczeniem pożądanego, ale jego rozszerzeniem i udoskonaleniem. (...)

SPRAWOZDANIE ZA ROK 2016

Życie sakramentalne

W Mszach św. w kościołach na terenie naszej parafii w czasie badania praktyk religijnych dnia 16 października 2016 uczestniczyły 1152 osoby, tj. około 40% parafian.

Na przestrzeni roku

- ochrzczonych zostało 72 dzieci w tym 33 z Tyńca
- do I Komunii św. przystąpiło 18 dzieci w tym 16 z Tyńca
- bierzmowanie przyjęło 27 osób
- małżeństwo zawarło 86 par w tym 7 z Tyńca
- sakramentu chorych udzielono 64 osobom
- zmarło 23 osoby
- na naszym cmentarzu pochowano 32 osoby

W parafii działają następujące grupy duszpasterskie

- Duszpasterska Rada Parafialna
 - Żywy Różaniec
 - Apostolstwo Modlitwy
 - Kościół Domowy
 - Matki w Modlitwie*
 - Grupa dyskusyjna dla Mężczyzn*
 - Duszpasterstwo Młodzieży*
 - Liturgiczna Służba Ołtarza
 - Schola liturgiczna
- (* nowe wspólnoty w naszej parafii)

Wśród ważniejszych wydarzeń można wymienić

- w dniach 14-21 stycznia odbyły się rekolekcje parafialne prowadzone przez o. Erica Honake SVD (pochodzącego z Togo misjonarza pracującego od 8 lat w w Rybniku)
- Podczas uroczystości odpustowych abp Celestino Migliore dokonał instalacji relikwii św. Jana Pawła II w naszym kościele parafialnym.
- *Wakacje Tynieckie* – w dniach 13 do 23 lipca 87 uczestników i 10 osób kadry uczestniczyło w wypoczynku w ośrodku „Razem nad Morzem” w Gdyni
- W ramach Światowych Dni Młodzieży około 70 rodzin naszej parafii przyjęło do swoich domów 300 pielgrzymów ze Słowacji.
- *Piesza Pielgrzymka do Kalwarii Zebrzydowskiej* – w dniach 18-21 sierpnia; do Kalwarii szło 25 osób, a wracało 16 osób.
- *Pielgrzymka autokarowa na Jasną Górę* – dnia 3 października uczestniczyło w niej 109 osób
- Od października trwa *Kurs Alpha*, w ramach którego młodzież przygotowuje się do sakramentu bierzmowania.
- 15 października zmarł po długiej chorobie wieloletni organista tyniecki pan Marian Machura
- 27 listopada zmarł nagle o. Jan Paweł Konobrodzki OSB.
- W dniach 4-6 grudnia wielu parafian uczestniczyło w Skupieniu Adwentowym prowadzonym przez pana dr. Mieczysława Guzewicza.

O. Leon Knabit OSB

NOWY ROK PAŃSKI

I znów jest niedziela. Czerwona kartka w kalendarzu. Dzień odpoczynku. Wstajemy wcześniej lub później, w zależności od tego, czy braliśmy udział w zabawie sylwestrowej, czy we Mszy o północy, czy też przespaliśmy całą noc snem sprawiedliwego. Znakiem tego, że zbliża się zmiana, jest fakt, że kalendarzowa zima ledwo się rozpoczęła, a już musi się powoli cofać, by ustąpić miejsca kolejnej wiosnie. Nawet słońce zajdzie dzisiaj już 9 minut później. A jednak coś się zmieniło najbardziej wyraźnie. Data roku: jest już nie 2016, ale 2017. Stajemy zadumani. Znów jeden rok do przodu. Jaki był ten rok, który wczoraj żeśmy pożegnali?. Mimo Jubileuszowego Roku Miłosierdzia trwały wciąż niepokoje w świecie, choć za to w Polsce z racji Światowych Dni Młodzież radosny i bezpieczny pokój. Spotkania z młodym Kościołem z całego świata pozwoliło nam szerzej popatrzeć na życie religijne w nas i wokoło nas. W Chrystusie Kościół jest zawsze młody.

.. A u nas, w Krakowie zmiana warta na Wawelu. Nasz drogi arcybiskup, kardynał Franciszek Macharski odszedł do Pana. Jego Następcą, wierny sługa św. Jana Pawła II i przez 11 lat pełniący posługę duszpasterską w Krakowie, ustępuje miejsca Poznaniakowi z miasta Łodzi, arcybiskupowi Markowi Jędraszewskiemu, który swoje wyższe studia, a dokładnie habilitację, realizował

w Krakowie na Uniwersytecie św. Jana Pawła II. Czeką nas wielka niewiadoma, połączona z nadzieją, że Bóg będzie czuwał nad nami także i przez tego Pasterza, którego osobiście przeznaczył nam papież Franciszek.

A co w Tyńcu? W Tyńcu zawsze coś się działo. Kto nie wierzy, niech zajrzy do naszej gazetki „Módl się i pracuj”, gdzie okolicznościowe artykuły a zwłaszcza ogłoszenia z ostatniej strony, są żywą kroniką życia parafialnego. Warto przechowywać, a może i oprawić naszą gazetkę i wstawić do biblioteczki rodzinnej. Miło będzie, gdy ci, którzy po nas przyjdą, będą mogli poznawać historię swojej parafii tak, jak ona powstawała, pisana na żywo...

A co nas czeka w roku 2017? Nie wiemy. Zwykło się mówić: Chcesz pana Boga rozbawić, opowiedz Mu, co masz zamiar zrobić w najbliższym miesiącu”. Nieraz już odczuliśmy na własnej skórze, jak Pan Bóg zmieniał na sze życiowe plany i kierował nas na drogi, o których myśmy nawet nie myśleli. Ale są i rzeczy pewne. Od Adwentu hasłem bieżącego roku duszpasterskiego jest: „Idźcie i goście”. Postaramy się, by w każdym domu znalazła się broszurka mówiąca, jak mamy to hasło realizować. Poza tym trzy ważne rocznice będą nam pomagały lepiej rozumieć miłość Boga do człowieka; dwie Maryjne: 300 lat od koronacji Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej i 100 lat

od pierwszych objawień fatimskich, a do tego setna rocznica śmierci św. Brata Alberta Chmielowskiego, który praktykując miłosierdzie w radykalnym ubóstwie, uprzedził dzieła św. Siostry Faustyny, św. Jana Pawła II i papieża miłosierdzia, Franciszka. O tym wszystkim będziemy mówili w czasie, który nadchodzi.

Życzymy sobie wszyscy, byśmy wykorzystali łaski, którymi nas obdarzył nowonarodzony Chrystus i wykonywali dobre uczynki, które dla nas na ten rok przygotował.

Nasze rozważanie podsumujemy krótkim polskim
DO SIEGO ROKU!

CO NOWEGO W TYNIECKIEJ SZKOLE?

Grudzień w tynieckiej szkole upłynął pod znakiem przygotowań do świąt Bożego Narodzenia, ale nie tylko. Kolejny już raz uczniowie z klas młodszych wzięli udział w lekcji umuzykalniającej w Tynieckim Klubie Kultury, tym razem motywem przewodnim była „muzyka z dawnego Krakowa”. Zaledwie tydzień później Klub Kultury zaprosił naszych najmłodszych na przedstawienie pt. „Pan Twardowski”. Dzięki współpracy z Klubem nasi uczniowie mają możliwość kontaktu z kulturą i sztuką niemal „nie ruszając się ze szkoły”.

Grudzień to prawdopodobnie jeden z najbardziej wyczekiwanych przez dzieci miesięcy w roku. Jak wszyscy wiemy już na samym jego początku można oczeki-

wać odwiedzin Mikołaja o ile przez cały rok było się grzecznym. Okazuje się, że w naszej szkole „grzecznych dzieci” jest całkiem sporo ponieważ Mikołaj nas nie ominął, odwiedzając każdą klasę nie zapomniał każdemu wręczyć upominku.

12 grudnia uczniowie klas trzecich wybrali się na spektakl do Opery Krakowskiej pt. „Muzyka i magia”, a kilka dni później klasa 2a pojechała na wycieczkę do Bochni. Ten miesiąc był szczególnie zapracowany dla uczniów klasy piątej. Wzięli oni udział w warsztatach w Opactwie Tynieckim, obejrzeni widowisko Alicja w Muzycznej Krainie Magii w Kinie Kijów, z okazji 35. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego zorganizowali

prezentację związaną z tymi wydarzeniami dla uczniów klas starszych. Ponadto uczniowie tej samej klasy zostali nagrodzeni w XXIV edycji konkursu „Eko i my”. Natomiast klasa szósta wybrała się na wycieczkę do Obserwatorium Astronomicznego w Niepołomicach, być może wypatrywali pierwszej gwiazdki.

W mijającym miesiącu miało miejsce w naszej szkole niezwykle wzruszające wydarzenie, a mianowicie pożegnaliśmy naszą Panią woźną, Marię Olejek, która w tej szkole pracowała „od zawsze”. Pani Marysia postanowiła opuścić szkolne mury i udać się na zasłużoną emeryturę, na której życzymy aby się ani trochę nie nudziła i mamy nadzieję, że będzie nas jeszcze czasem odwiedzać.

Czas nauki w roku kalendarzowym 2016 zakończyło wspólne spotkanie całej spo-

łeczności szkolnej na sali gimnastycznej, poprzedzone wigiliami klasowymi. Były życzenia bożonarodzeniowe i noworoczne składane przez Panią Dyrektorkę i zaproszonych gości. Punktem kulminacyjnym był występ zespołu tanecznego prowadzonego przez Panią Małgorzatę Wierzbę oraz jasełka przygotowane przez klasy 2B i 3B. Po jasełkach odbyło się wspólne kolędowanie. Następnym razem wszyscy zobaczymy się dopiero „za rok”.

PLAN KOŁĘDY 2017

2 I – poniedziałek

Zagórze 1-21 (niep)
Heligudny 3-8 (obie), 10-12b (parz)
Heligundy 9-31 (niep)

3 I – wtorek

Obrony Tyńca 3-29 (niep); 26-2 (parz)
Obrony Tyńca 31-57 (niep); 46-30 (parz)
Obrony Tyńca 59-71 (niep), 50-68 (parz)

4 I – środa

Obrony Tyńca 75-87 (niep), 68a-78 (parz)
Danusi Jurandówny 21-44 (obie)
Zakleśnie 26-2 (obie); Danusi Jurandówny 4-20 (obie)

5 I – czwartek

Bagienna 29 i 35, Maćka z Bogdańca 29-4
Skołczanka 2-28, Bór 4-14
Toporczyków 3-27 (obie)

9 I – poniedziałek

Bogucianka 3-19a (niep), 18-4 (parz)
Bogucianka 21-33 (niep), 32-20 (parz)
Bogucianka 35-45 (niep); 52b, 48b, 48, 44-34 (parz)
Podgórk Tynieckie 60-87 (obie)

Intencje mszalne z parafii

II Tydzień po Narodzeniu Pańskiego

2-8 stycznia 2017

Pn 2 I	6 ³⁰	† za śp. o. Jana Pawła – od parafian tynieckich † za śp. o. Jana Pawła – od znajomych parafian † za śp. Marię Siwek – od zakładu pogrzebowego
	18 ⁰⁰	† za śp. Janusza Suchan – od teściów
Wt 3 I	6 ³⁰	– o pokój między Polakami † za śp. Andrzeja, Danielę i Franciszka † za śp. Adama Janiszewskiego
	18 ⁰⁰	† za śp. Janusza Suchan – od sąsiadów z ul. Walgierza Wdalego
Śr 4 I	6 ³⁰	† za śp. Henryka Piątka – w rocznicę śmierci † za śp. Franciszkę, Stanisława i ich rodzinę
	18 ⁰⁰	– MSZA WYPOMINKOWA ROCZNA
Czw 5 I	6 ³⁰	– o nawrócenie grzeszników
	18 ⁰⁰	– o pogłębienie ducha modlitwy i apostołstwa oraz bł. Boże w Nowym Roku dla wszystkich członków Apostołstwa Modlitwy i ich opiekuna o. Artura – intencja Apostołstwa Modlitwy
Pt 6 I	6 ³⁰	† za śp. Karola Marczyka
	8 ³⁰	– W INTENCJI PARAFIAN
	10 ³⁰	– w intencji Łucji - w 1. rocznicę urodzin † za śp. Piotra Koziel, Marcjanę Koziel i Józefa Koziel † za śp. Annę i Jana Wilkoszów i siostrę Annę
	12 ³⁰	† za śp. Mariannę w 1. rocznicę śmierci i Jana w 24. rocznicę śmierci Gryzłó
	18 ⁰⁰	† za śp. zmarłą Mamę
Sb 7 I	6 ³⁰	† za śp. Bogusława Kozła – w 11. rocznicę śmierci oraz za śp. Marię i Wita Cygan – w 24. rocznicę śmierci † za śp. o. Jana Pawła – od firmy Benedictus-Memes † za śp. Zofię Piszczek oraz o. Jana Pawła
	18 ⁰⁰	– o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla członkiń Róży II
Nd 8 I	6 ³⁰	– dziękczynna za łaskę zdrowia, z prośbą o dalszą opiekę Bożą dla Elżbiety i rodziny
	8 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże dla uczestników Parafialnej Pielgrzymki Autokarowej na Jasną Górę
	10 ³⁰	† za śp. zmarłą Mamę – o błogosławieństwo Boże dla Barbary i jej rodziny † za śp. Mariana Machurę – od Pawła i uczennicy Małgorzaty
	12 ³⁰	– W INTENCJI PARAFIAN
	18 ⁰⁰	† za śp. Mariana Machurę – od chóru mieszanego Canticum Jubileum z Limanowej

Kościół filialny św. Kazimierza (ul. Podgórci Tynieckie 96)

6I	10 ⁰⁰	† za śp. o. Kazimierza – od mieszkańców Podgórek
8I	10 ⁰⁰	† za śp. Marię Giermek w rocznicę śmierci

Kaplica Sióstr Oblatek Serca Jezusa (ul. Zagórze 11)

3I	18 ⁰⁰	– o błogosławieństwo Boże, potrzebne łaski i zdrowie dla Róży oraz wieczną radość dla zmarłego męża
-----------	------------------	--

- ♦ W pierwszym dniu Nowego Roku kalendarzowego pragniemy życzyć drogim Parafianom oraz Gościom Opactwa życzenia obfitości Bożego błogosławieństwa. Niech Pan rozpromieni swoje oblicze nad nami i nam błogosławi.
- ♦ Rozpoczynamy też nowy miesiąc, w związku z tym:
 - Zapraszamy dzisiaj na godzinę 15⁰⁰ na wspólny śpiew kolęd przy żłóbku.
 - W środę podczas wieczornej Mszy św. modlić się będziemy za wszystkich zmarłych wspomnianych w wypominkach rocznych.
 - W czwartek wyjątkowo odwiedzimy przed południem chorych z Komunią św., a Godzina świętą będzie miała miejsce po wieczornej Mszy św.
 - W sobotę po Mszy św. wieczornej modlić się będziemy przez wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny.
- ♦ 6 stycznia obchodzimy uroczystość Objawienia Pańskiego czyli Trzech Króli.
 - Śluby wieczyste tego dnia złożą bracia Karol Cetwiński i Grzegorz Hawryłeczko. Otoczmy ich w tych dniach szczególną modlitwą.
 - Przed kościołem ministranci będą rozprowadzać poświęcone zestawy zawierające kadzidło i krede. Rozprowadzane są one w ramach akcji Działania Pomocy św. Ojca Pio pod nazwą „Kadzidło – twój dar dla ubogich”. Przy tej okazji można składać dowolne ofiary, przy czym zwróćmy uwagę, że koszt wytworzenia zestawu to 2 zł.
 - W Skawinie przejdzie czwarty Orszak Trzech Króli. Trzy pochody wyruszą spod Szkoły Podstawowej nr 1, nr 2 oraz Gimnazjum nr 2 o godzinie 11³⁰ a następnie przejdą na Rynek.
- ♦ Kolekta w przyszłą niedzielę będzie przeznaczona na cele inwestycyjne naszej parafii.
- ♦ W przyszłą niedzielę, 8 stycznia, odbędzie się spotkanie Duszpasterstwa Młodzieży. Rozpocznie się ono Mszą o godzinie 18⁰⁰ i po jej zakończeniu będzie kontynuowane w sali parafialnej (wejście przez furtę). Zapraszamy!
- ♦ Serdecznie zapraszamy ministrantów i uczestników scholii oraz ich najbliższych, a szczególnie rodziców na spotkanie opłatkowe, które odbędzie się w niedzielę, 15 stycznia w sali Petrus w odnowionej części opactwa. Rozpoczęcie o godzinie 16⁰⁰.

Rzymskokatolicka Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Krakowie-Tyńcu;

30-398 Kraków-Tyńiec, ul. Benedyktyńska 37 tel. 012-688-52-79 (kancelaria) parafia@benedyktyni.pl

Kancelaria parafialna: poniedziałek 19.00 – 19.30; środa 15.30 – 16.45; sobota 8.30 – 9.30 [Poza godzinami pracy kancelarii można zgłaszać pilne wezwania do chorych i sprawy pogrzebowe, dzwoniąc na numer kancelarii].

Biura cementarza: poniedziałek – piątek 8.00 – 9.00 i 17.30 – 18.00; sobota 17.30 – 18.00; telefon do br. Jana: 510-026-400

Numer konta bankowego: Bank Pekao S.A. II O. w Krakowie: 36 1240 1444 1111 0000 0937 0997